

Zagreb, 13. II. 1911

Dragi prijatelj!

Zdenka Markovičeva
je bila pri meni - zahvali se mi, da
Ti delam tako velikemu pri Slov-
nicah! - zdihovala je, da nima
rokopisov in da ji Ti tudi nisi podal
ničesar. Šla sem iskrot v neret
moje pisalne niže in našla
sem srečno "ki." Ne boji hudi
dala sem ji manuskript, pre-
vela ga bo lepo in jaz ji bom
pomagal.

Improvizovala mi je, da
se ogrevas za skupen slov. kro.

ženski list. Idealen dečko si že zna-
raj. - Teško, če bi sto. "Domovne
bojnice" je krotki organ naših
bro. niteljic za našino moderno
revijo pa ni tu tal. - Kaj čes,
samo kompromisovato na vse
strani. Bojazen pred vlado in
pred javnim mnenjem. - To vse
ubija.

Kolopis "ki" dobi nazaj.
To mi je morala obljubiti Ivanka.
Jaz jo imam zelo rada. Fletna
je in idealna - aha naš Hesič,
kterega sploh strahno obožava.
Revolucionala pa ne bo nikoli. -

Sploh pa ni enak človek zato.
In končno vpraša se, če so žitve
sploh - kakemu razmerju z uspe-
hi - vsej moralnini - pri pun-
tariji na naših jugoslovanskih
tleh?! -

Kaj pa delas? - Pisi kaj in
nikar se ne jezi na mojo zamis-
elnost.

In pozdravljam te lepo!

Ima Jozef Lovrenčič

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is mirrored and difficult to decipher.

Handwritten signature or name, possibly "H. P. ...".

Handwritten text, possibly a date or a specific reference, including the word "April".

Handwritten text at the bottom of the page, possibly a closing or a note.